

[Arbejdsministeren]

i de firepartsdrøftelser, der har fundet sted, og jo i øvrigt også, har jeg forstået, i nogle politiske drøftelser, som finder sted et eller andet sted i fædrelandet. Antallet af langtidsledige er et problem, som vi kæmper med i Danmark. Det er i øvrigt et problem, som man også kæmper med i andre EF-lande. Jeg kan oplyse, at det er mit indtryk efter samtaler med mine kolleger i EF, at man dér er overordentlig interesseret i, hvordan vi i Danmark bekæmper langtidsledigheden. Man har faktisk den opfattelse, at vi hører til blandt de lande, der er bedst til at gøre det.

Der er en række forslag på tale: en kraftig forøgelse af uddannelses- og beskæftigelsespladserne, en forøget efteruddannelsesindsats og forslag til løsning af en række strukturproblemer på arbejdsmarkedet. Disse forslag indgår da også, som jeg sagde før, i de politiske drøftelser, der for tiden finder sted. I disse drøftelser tillægges ikke mindst beskæftigelsessituationen og det store ledighedsproblem meget, meget stor betydning. Resultatet af disse drøftelser kender vi ikke endnu, men jeg håber meget, at de fører frem til et positivt resultat, for det er noget af det mest konstruktive, vi kan gøre for at nedsætte antallet af langtidsledige.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige tak til ministeren. Så vil jeg godt sige, at det svar adskiller sig ikke meget fra de øvrige, vi har fået. Jeg ved godt, at det er vanskeligt at besvare dem i den nuværende situation.

På den anden side havde jeg håbet, at der måske kunne løftes lidt af sløret for, at man ikke udelukkende satser på en ATB/UTB-ordning for at klare dette problem. Denne ordning har vist sig klart utilstrækkelig. De, der har deltaget i dette forløb, vender frustrerede tilbage til arbejdsløsheden, fordi de ikke har kunnet bruge de 18 uger, som de har fået ifølge denne ordning, til ret meget.

Jeg har længe frygtet, at man bare kørte videre med dette, selv om der faktisk er brug for, at man åbner meget bredere for uddannelsessystemet. Der er jo en del af disse mennesker, som ikke er fyldt 35 år, og som på en eller anden måde risikerer at ryge ud i et dybt sort hul og aldrig komme tilbage til arbejdsmarkedet. Masser af disse mennesker indeholder simpelt hen nogle muligheder, hvis bare de kunne få lov til at kaste sig ud i en uddannelse.

Det er det, der er budskabet i de fleste af de ting, jeg har foretaget i de seneste år på arbejdsløshedsområdet, for jeg mener, at ret beset er en stor del af det, vi kan gøre i øjeblikket, at give uddannelse. Så jeg er da enig i, at det er den vej, vi skal gå. Men jeg bliver helt beklemt, når jeg får at vide, at det bl.a. er en løsning af strukturproblemer på arbejdsmarkedet, der skal finansiere dette, for jeg ved godt, hvad det betyder. Det betyder, at man ikke har opgivet, at det er de arbejdsløse, der skal betale for den slags forbedringer.

Jeg kan godt forstå, at man vil gå fra passive til aktive penge på dette område. Jeg er endda enig i det, men der er altså en mellemliggende periode, hvor vi jo ikke kan lade folk dø af sult, mens man får lavet det om.

Hvad agter ministeren at gøre ved det?

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg agter i hvert fald bestemt ikke at lade nogen dø af sult. Det bliver garanteret ikke følgen af nogen af de forslag, der diskuteres i øjeblikket.

Jeg har naturligvis ingen muligheder for ved denne lejlighed at gøre rede for de konkrete forslag, der ligger til politisk drøftelse i øjeblikket, men kan blot igen sige, at hvis disse forslag bliver gennemført af et bredt flertal her i Folketinget – hvad jeg meget håber – vil det betyde et kæmpeskridt fremad for at undgå en stigning i antallet af langtidsledige. Vi satser meget på de yngste, og det mener jeg, som jeg også sagde tidligere, er den rigtige strategi.

Finansieringen kan vi ikke undvære, og der har været forskellige emner bragt på bane som mulige finansieringskilder. Det er også noget af det, man forhandler om i øjeblikket, og som jeg derfor ikke har mulighed for ved denne lejlighed at konkretisere nærmere.

Men det er altså mit helt alvorlige håb, at denne kæmpemæssige indsats til gavn ikke alene for de langtidsledige, men for hele det danske samfund vil være gjort, inden vi tager på juleferie.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det må være mig, der er noget galt med, for jeg har ikke igennem dette kunnet høre mig til, om ministeren i de forhandlinger, der pågår – og i sin tankeverden i øvrigt – er åben over for nogle andre uddannelser end dem, vi kender